

ви предмета. А съ четвърто то увѣрявамъ (убѣждавамъ) слисятеля за намѣреніе то си, и повтарямъ въ кратко колко то съмъ рекль до тогази. И четири гѣхъ ся преспособлявать и въ писма та, но най малко отъ други тѣ Предисловіе то. А Повѣствованіе то и Вѣра та въ всяко писмо ся употреблявать: зашто първо то излага предмета, или е само то Слово; а Вѣра та доказва. И простъ Періодъ може да има Повѣствованіе и Вѣра, н. п. „Сократъ е смъртний, зашто е челоуѣкъ“. Първый членъ излага предмета, и е Повѣствованіе, вторый го доказва, и е Вѣра. За Прирѣчіе то на писма та ще говоримъ послѣ по' пространно.

173-о. Много Художественни слова на Древни тѣ нематъ Предисловіе, каква нужда е прочее да иматъ писма та? Воистина тая нужда не е и неотбѣжима, но въ пространни тѣ писма по' лесно ся разумѣва Слово то, ако слисятеля, или читателя тутакси ся научи за какво ще ся говори, или пише; ако то не знае, отмалява умъ отъ вниманіе, нито може да заповни всички тѣ реченни, нито ся благодари, нито ся увѣрява, което жае, кой то говори. Добро е тукъ да кажемъ, какъ като Предисловіе е на писмо то кратакъ Періодъ, или предложеніе, кое то пріятно и просто изражая предмета. Има Предисловіе, кое го ся пише съ тиха и кратка душа, и Предисловіе, кое то начнава съ стремленіе слова, жизнь и жестокость. А въ кратки тѣ писма нѣкое отъ тія не треба.

174-о. Други тѣ видове на Слово то иматъ главно дѣло пріятность та. Но Писменна та наука има главно дѣло ползъ тж, както казахмы. За това никогі не треба да забравимъ главно то и' намѣреніе. За то е нужно млади тѣ да внимаваъ, и да ся упражняваъ за да могатъ да сполучаваъ съ писма та си за какво то пишеть.